

i deres Program. For at se, hvor meget denne Afgift har indbragt, har jeg gennemgaaet de sidste 20 Aars Statsregnskaber og set, at der er indkommet 13,073,000 Kr. i disse 20 Aar. Det mærkelige er, at det bliver i Gennemsnit netop det Beløb, som det sidste Statsregnskab udviser, nemlig 655,000 Kr. Det er altsaa ikke saa ganske lidt. Naar man saa for øvrigt ser paa Statsregnskaberne og finder, hvorledes det sidste Statsregnskabs Indtægt paa 55,936,000 Kr. er indkommet, ser man, at de 9,808 Millioner ere faste eller direkte Skatter, og at deraf hører Landbruget Broderparten med $7\frac{1}{2}$ Mill. Det har altsaa der de største Udgifter. Der er for det første Gammel-skatten paa noget over 5 Millioner Kroner, dernæst Land- og Vagningskatten ca. 1,700,000 Kr., Bygningsafgift paa Landet 729,000 Kr., det er altsaa $7\frac{1}{2}$ Million for Landbruget af de 9,808,000 Kr., og Resten have vi i Kjøbenhavn og Købstæderne, og naar man gaar videre til de indirekte Afgifter, se vi, at foruden Tolden med 314 Millioner Kr., har Stempelafgiften indbragt 2,608,000 Kr. Naar man nu trækker Stempel til Lotterisebler fra, som udgør 405,000 Kr., bliver der 2,200,000 Kr. tilbage, som er betalt for Stempelpapir, og i Retsprotler 1,883,000 Kr. Departementsprotler vil jeg slet ikke regne med — det bliver lidt over 4 Millioner Kr., og Halvprocentafgiften er 655,000 Kr. Man ser altsaa her, at i Stempel- og Tinglæsningsgebyr er der betalt over 4 Millioner Kr. om Aaret, og det falder enten paa Folk, der købe faste Ejendomme, eller paa Folk, som stifte Gæld. Det forekommer mig, at det er i høj Grad uretfærdigt, at man saadan beskatter Folk, der skulle stifte Gæld, og Folk, der laane Penge ud til andre, slippe fri; for spørger man, hvem der har bedst Statteevne, enten de Folk, som maa laane Penge hos andre, eller de, som udlaane Penge, saa tror jeg, at man temmelig let kan blive enig om, at de, der laane Penge ud for at tage Rente ind af dem, have lettere ved at svare Skat, end de, der skulle svare Renten af laante Penge. Det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) udtalte forleden Dag under Forhandlingen om et andet Lovforslag, om man ikke kunde gaa over til at lægge en Skat paa Renteindtægt. Det er et Forslag, som jeg for øvrigt har Sympati for, for saa vidt det kunde gennemføres, uden at det blev saaledes, at de, der skulle betale Skat af Renteindtægten, blot væltede denne Byrde over paa de andre, der skulle laane af dem, og der giver jeg den ærede Finansminister Ret i hans Betragtning, at saaledes vil det

gaa for dersom man regner, at Landets Gæld i det hele er 1,800 Millioner Kr. — ingen kan jo vide det bestemt — og der betales 4 pCt. Rente deraf, saa bliver det en Sum af 72 Millioner Kr. Bliver der herpaa laagt en Skat af 4 pCt., saa vil det blive 2,880,000 Kr.; saa meget vil altsaa en saadan Skat udgøre, og det er altsaa noget over Halvdelen af, hvad der nu betales i Stempel- og Tinglæsningsgebyrer. Det vil maafe nogenlunde svarer til det, som Folk nu betaler i Skat for at faa Lov til at stifte Gæld. Men jeg tror, Følgen vil ligefrem blive den, at for Obligationer og Værdipapirer vil Kursen falde fra 1—4 pCt., altsaa de 4 pCt., som Skatten vil udgøre, lader Køberne kapitalisere og gaa ud over Værdipapirernes Kurs, som derved trufles ned. Jeg tror, at den ærede Finansminister har Ret i, at hvis man prøver det, vil det blive saaledes, at de Folk, som skulle betale denne Skat af Renteindtægten, blot ville søge at vælte den over paa dem, der betale Renten. Jeg tror, der er intet andet at gøre end at lægge Skat paa Indtægt og Formue med stigende Skala, for jeg tror ikke det var en Skat, som man kunde vride af sig — jeg tror, det er den bedste og retfærdigste Maade, hvorpaa man til Gengæld kan faa mere ind i Statskassen, hvis den virkelig ikke skulde kunne klare sig ellers. Jeg kan nu dog ikke se rettere, end at Statskassen vilde kunne taale at undvære denne Indtægt, hvis man vilde spare paa det, der udgives til uproduktive Djemed. Dette er blevet anbefalet og anbefales rundt omkring i Landet, og hvis man vilde gøre det, saa tvivler jeg ikke paa, at Statskassen meget godt vilde kunne taale en saadan Nedgang, som her er foreslaaet. Men som sagt, jeg kan meget godt forstaa, at naar den ærede Finansminister i 1886, da man havde 62 Millioner i Statskassen, sagde, at Statskassen ikke kunde taale en Nedgang af $\frac{3}{4}$ Million Kr. om Aaret, saa maa han jo mene, at den endnu mindre kan taale det nu, da der er Tomas i Statskassen, men med Sparommelighed vil man nok kunne gaa dertil, og dette Forslag er meget mildere end det, som Folketinget enstemmig vedtog i 1886. Jeg vil altsaa derfor anbefale Lovforslaget.

Forslagsstilleren (Lauridsen):

Jeg skal ikke videre indlade mig paa de Indvendinger, der ere fremkomne mod Affattelsen af Lovforslaget, jeg skal kun erklære, at hvis den højtærede Finansminister vil foretrække en fuldstændig Ophævelse, vil det ikke støde paa Vanskeligheder hos mig. Jeg skal yderligere tilføje, at jeg tror efter den Maade,